

får ikke gavn af de projektilbud og forøgede tilbud om praktikpladser m.v., som etableres som særlige foranstaltninger. Mindretallet vil derfor følge også denne del af udviklingen i arbejdsløsheden nøje og søge tilvejebragt særlige løsninger, der sikrer den fornødne indsats over for de unge kvinders arbejdsløshed.

Ud over afskaffelsen fra og med 1987 af den kommunale forpligtelse indeholdt i den gældende lov nr. 488 af 14. september 1977 og jobskabelsen, som mindretallet ønsker opretholdt, er der en række uklarheder og problemer i det foreliggende lovforslag, som mindretallet er yderst betænkelig ved. De mest perspektivrige dele af jobskabelsen, også på det offentlige område, afskaffes. Tilbage bliver de mest traditionelle projekter.

Som noget nyt indføres en mulighed for at anvise unge på projekter uden om arbejdsformidlingssystemet. Dette indebærer en opdeling af de unge, idet unge på kontanthjælp primært vil blive anvist direkte til amtskommunale eller kommunale projekter uden om formidlingssystemet. Mindretallet bemærker, at også arbejdsgiverne har vendt sig imod denne nyskabelse, som harmonerer meget dårligt med regeringens ofte udtalte ønske om at satse på formidlingssystemet.

Regeringen taler ofte om at styrke uddannelseselementet i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Imidlertid fremgår det ikke klart, på hvilken måde dette skal ske. Mindretallet bliver præsenteret for en række luftige uddannelsespladser, men mindretallet ved samtidig fra andre sammenhænge, at disse pladser ikke altid bliver etableret. Mindretallet tror derfor ikke på den styrkelse af uddannelseselementet, som regeringen påstår finder sted, og mindretallet finder det forkert at fjerne sammenhængen mellem uddannelseselementet og arbejdsmarkedssiden af arbejdsløshedsbekæmpelsen.

Regeringen viderefører løntilskudsordningen, men sænker satsen for løntilskuddet. Mindretallet finder ikke, i lighed med hvad der gælder for jobskabelsen, at denne ordning kan vurderes endeligt på det foreliggende grundlag, men vil nøje følge udviklingen på dette område og behovet for opstramminger af administrationen, som mindretallet gerne vil have vurderinger af fra Landsarbejdsnævnet og de lokale arbejdsmarkedsnævn. I denne forbindelse tænkes bl.a. på

forholdene omkring arbejdets ophør, konkurrenceforvridning m.v.

Mindretallet ønsker også en nærmere vurdering af, om ikke det var hensigtsmæssigt at overføre de unge på denne ordning til arbejdsformidlingssystemet.

Der kunne nævnes mange andre problemer, som bl.a. hænger sammen med, at regeringen har ignoreret indsigelser fra arbejdsmarkedets parter og Landsarbejdsnævnet, og desuden, at mindretallet ikke har haft den fornødne tid til at behandle lovforslaget ordentligt i udvalget. Svarene på udvalgets spørgsmål er utilfredsstillende i flere tilfælde og har båret præg af hastværk.

Mindretallet må afvise dette tilbageskridt i arbejdsløshedsbekæmpelsen. Regeringen agter at »nedfryse« de unge til bedre tider. De unge ender på traditionelle projekter eller i værste fald på kontanthjælp, når kommunerne har opbrugt den snævre refusionsramme. Lovforslaget er uklart på de bevillingsmæssige punkter, men besparelsesønsket er til gengæld fremherskende i forslaget og bemærkningerne til dette.

I det internationale ungdomsår er denne forringelse af indsatsen imod det alvorligste problem for de unge beskæmmende. Mindretallet beklager, at et flertal vil medvirke til denne ungdomsfjendske lovgivning. Ungdommen har i stedet for behov for en aktiv kommunal indsats, for udbygning af jobskabelsen og etablering af en egentlig ungdomsgaranti som foreslået af socialdemokratiet.

Mindretallet vil redegøre nærmere for sin stillingtagen til de stillede ændringsforslag ved 2. behandling og indstiller i øvrigt lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) mener, at loven om jobskabelse samt lov nr. 488 af 14. september 1977 om afsættelse af midler til beskæftigelsesarbejder i amter og kommuner skal oprettholdes, og vil arbejde herfor.

Nærværende lovforslag giver ingen garantier for, at kommunerne vil afsætte et beløb, der svarer til tidligere afsatte beløb. Dertil kommer, at det er tydeliggjort under behandlingen af lovforslaget, at ikke alle kommuner har brugt de afsatte beløb, selv om de har en betydelig arbejdsløshed.

Hvor der under jobskabelsesloven var tale om nytænkning og en hjælp til iværksættere